

дався із 12 насипів. Там само знайдено залізний спис.

Городище-замчище на південний схід від села. Чотирикутне, збереглися вали і бастіон.

У 1961 р. в околицях села працювала І. П. Русанова. Дослідниця обстежила замчище і відкрила два ранньослов'янських поселення на правому і лівому берегах р. Тростяниця, неподалік сільського клубу. Також у звіті наводяться відомості про низку курганних груп розташованих: по дорозі до с. Дормань; по дорозі до с. Шершні; на захід від села в урочищі «Кроваве болото».

На обстежуваній ділянці з метою виявлення археологічних пам'яток було проведено візуальне обстеження горизонтальних та вертикальних відслонень поверхні, а також шурфування території з метою встановлення планіграфічних особливостей розповсюдження культурних нашарувань та їх культурно-хронологічних характеристик.

Із метою виявлення археологічних пам'яток було закладено 40 пошукових шурфів та проведено візуальне обстеження площі досліджуваної ділянки. У результаті

виявлено декілька курганних насипів, поселень відкритого типу та стоянку. Курганні насипи — Буки II, Буки V і Буки VI представлені окремо розташованими курганами, що може пояснюватись, як незначними розмірами некрополів, які відповідають незначним за розмірами та потужністю поселенськими структурами, так і тим, що частина насипів (зважаючи на їх незначні розміри) могла бути знівельована в результаті антропогенної діяльності. Відповідно, під час проведення археологічних розкопок курганів, слід також проводити обстеження прилеглої до них площі, яка може містити залишки поховальних споруд впущених нижче рівня сучасної денної поверхні.

Поселення відкритого типу доби пізнього середньовіччя — Буки I та Буки IV та стоянка доби неоліту — бронзи Буки III, виявлені в ході обстежень, мають відносно незначні розміри та потужність культурного шару (за виключенням поселення Буки IV, на якому зафіксовано потужність нашарувань до 0,6 м, що може відповідати центральній частині поселення) (рисунок).

А. Петраускас, М. Хададова

ВИГОТОВЛЕННЯ РЕПЛІКИ МАНЕВИЦЬКОГО МОНОКСИЛА В ОЛЕВСЬКУ

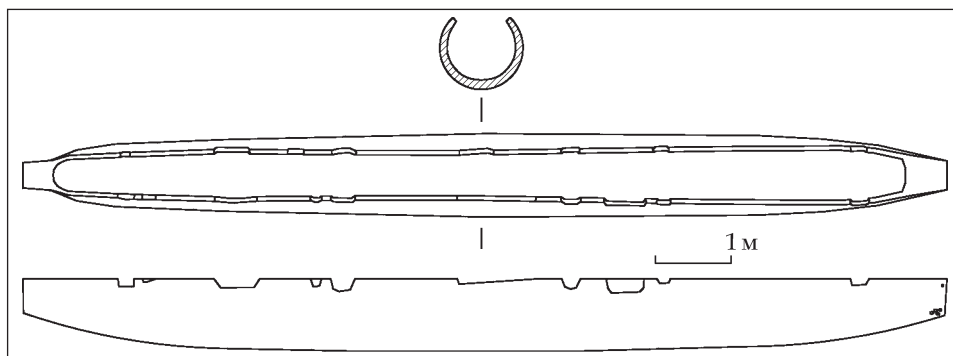
Вибір місця моделювання стародавніх водних транспортних засобів в місці посеред крупних лісових масивів на значному віддаленні від крупних річок не випадковий. Відповідно до повідомлень давніх писем-

них джерел, тут виготовлялися виготовлені з цільного стовбура заготовки для великих річкових суден — лодій та чайок, які навесні, по великій воді сплавлялися вниз течіями маленьких річок аж до Дніпра.

Рис. 1. Фото моноксила, виявленого поблизу с. Старросілля

Рис. 2. Креслення знахідки монооксила

Човни на такій основі перевозили значну кількість вантажу у Східній Європі, і забезпечували основу контактів між двома крупними цивілізаційними центрами – Балтикою та Чорномор'ям. Проте археологічних досліджень присвячених даній тематиці мало і вони часто мають дискусійний характер. Із 2010 р. на археологічній базі в м. Коростень та в м. Олевськ проводяться роботи по відтворенню стародавніх технологій суднобу-

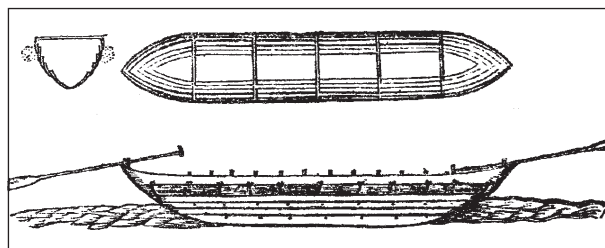

Рис. 3. Малюнок козацької чайки

Рис. 4. Фото натурної моделі у масштабі 1/2 човна із Старосілля

Рис. 5. Фото основи репліки із шаблонами шпангоутів

дування: досліджуються інструменти, техніка їх використання та ін.

Житомирська експедиція продовжила роботи по відтворенню натурної моделі моноксила – основи крупного човна складної набірної конструкції типу лодії

та чайки, який виявлений у 2015 р. у Волинській обл. поблизу с. Старосілля і зберігається на сьогодні в смт Маневичі Волинської обл. Співвідношення репліки до оригінала в абсолютних вимірах складає один до двох.